

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-07211/2017-ERU

V Ostravě dne 8. listopadu 2017

Č. j. 07211-10/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a dle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-07211/2017-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 29. srpna 2017 z moci úřední podle ustanovení § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je společnost **Europe Easy Energy a.s.**, se sídlem Na poříčí 1046/24, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 286 03 001, ve věci podezření ze spáchání 19 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016“), pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017“), pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), a pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, rozhodl

takto:

- I. **Obviněný z přestupku**, společnost Europe Easy Energy a.s., se sídlem Na poříčí 1046/24, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 286 03 001 (dále jen „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání 19 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, kterých se dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl minimálně 19 spotřebitelům, a to konkrétně

	Spotřebitel	Odběrné místo	Číslo smlouvy	Datum uzavření smlouvy
1				
2				
3				
4				
5				
6				

nezajistil svým zákazníkům informaci způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na svých internetových stránkách www.plynaelektrina.cz a www.3-e.cz, o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaném Evropskou Komisí a zveřejněném Energetickým regulačním úřadem.

- V. Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání 22 přestupků, a to 19 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, ukládá **úhrnná pokuta ve výši 60 000 Kč** (slovy: šedesát tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 25217.
- VI. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 25217.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 29. srpna 2017 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání 19 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly vedené pod sp. zn. 00511/2017-ERU zahájené dne 12. ledna 2017 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění (dále jen „zákon o kontrole“), a kontroly vedené pod sp. zn. 00503/2017-ERU zahájené téhož dne podle téhož zákona.

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly vedené pod sp. zn. 00511/2017-ERU bylo dodržování ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, v tehdy účinném znění, účastníkem řízení. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 5. června 2017 Protokol o kontrole č. ████████, č. j. 00511-29/2017-ERU. Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení při výkonu licencované činnosti nesplnil minimálně u 19 v protokolu o kontrole blíže identifikovaných zákazníků (Spotřebitelů) svou povinnost prodávajícího informovat Spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávajícího, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu). Dále bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení při výkonu licencované činnosti nesplnil svou povinnost prodávajícího (minimálně v období od 7. října 2016 do 13. ledna 2017) v případě, že provozuje internetové stránky, uvést Spotřebitelům jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávajícího, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný i na těchto internetových stránkách, a to včetně uvedení internetové adresy tohoto subjektu. Kontrolou bylo také zjištěno a doloženo, že účastník řízení při výkonu licencované činnosti minimálně v období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016 nesplnil svou povinnost prodávajícího uvést informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů včetně jeho internetové adresy v obchodních podmínkách, pokud na tyto podmínky smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole nepodal účastník řízení žádné námítky.

Předmětem kontroly vedené pod sp. zn. 00503/2017-ERU bylo dodržování povinností vyplývajících z ust. § 30 odst. 2 písm. 1) a ust. § 61 odst. 2 písm. 1) energetického zákona, v tehdy účinném znění, účastníkem řízení. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 3. března 2017 Protokol o kontrole č. ████████, č. j. 00503-14/2017-ERU. Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení při výkonu své licencované činnosti nesplnil svou povinnost minimálně v období od 29. listopadu 2016 do 13. ledna 2017 zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Komisí a zveřejněný Úřadem a informovat své zákazníky o možnosti se s tímto seznamem seznámit a také nesplnil svou povinnost zajistit svým zákazníkům informaci o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie vypracovaném Komisí a zveřejněném Úřadem způsobem umožňujícím dálkovým přístupem. Účastník řízení uplatnil vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole dne 21. března 2017 námítky, které byly dne 12. dubna 2017 vyřízeny nadřízenou osobou kontrolujících tak, že první námítce bylo částečně vyhověno a druhá námítka byla zamítnuta. Dne 12. dubna 2017 byl vyhotoven také Dodatek k protokolu o kontrole č. ████████, č. j. 00503-19/2017-ERU, který reflektoval to, že první námítce účastníka řízení bylo vyhověno, a kontrolní závěr byl změněn tak, že účastník řízení při výkonu své licencované činnosti nesplnil svou povinnost minimálně v období od 29. listopadu 2016 do 13. ledna 2017 zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Komisí a zveřejněný Úřadem a informovat své zákazníky o možnosti se s tímto seznamem seznámit a také nesplnil svou povinnost zajistit svým zákazníkům informaci o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie vypracovaném Komisí a zveřejněném Úřadem způsobem umožňujícím dálkovým přístupem a že nebylo prokázáno, že by účastník řízení při výkonu licencované činnosti nesplnil svou

povinnost informovat zákazníky o možnosti se s Kontrolním seznamem evropského spotřebitele energie seznámit.

III. Průběh správního řízení

Úřad vydal dne 29. srpna 2017 příkaz č. j. 07211-4/2017-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne. Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání 19 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) dle téhož zákona. Úřad účastníkovi řízení výrokem V. uvedeného příkazu uložil úhrnnou pokutu ve výši 60 000 Kč.

Dne 5. září 2017 byl Úřadu doručen přípis zástupce účastníka řízení, který byl v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu posouzen dle svého obsahu jako odpor proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě.

Podáním odporu se příkaz dle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu zrušil a ve správním řízení bylo pokračováno, o čemž byl účastník řízení vyrozuměn přípisem Úřadu označeným jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry ze dne 7. září 2017, č. j. 07211-7/2017-ERU. Úřad účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit majetkové poměry.

Dne 18. září 2017 bylo Úřadu doručeno vyjádření účastníka řízení, v němž namítá, že nebyl ze strany Úřadu po celou dobu vedení správního řízení informován o žádném procesním úkonu ani o tom, že by Úřad prováděl jakékoliv zjišťování skutkového stavu. Stejně tak účastníkovi řízení není dostatečně zřejmé, které listiny tvoří podklad rozhodnutí. Vyzývá proto Úřad, aby jednoznačně a nezpochybnitelně vymezil, které všechny listiny tvoří podklad rozhodnutí, aby mohl účastník řízení následně uplatnit své právo na nahlédnutí do spisu. Účastník řízení dále namítá nedostatečné a neurčité vymezení skutku, o kterém má být řízení vedeno, respektive, že se o žádné vymezení tvrzeného protiprávního jednání ani nejedná a správní orgán pouze přeformuloval znění ust. § 14 zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, ale již neuvedl, jakým konkrétním jednáním se měl účastník řízení porušení tohoto ustanovení dopustit. Totéž platí i u skutku vymezeném ve výroku III. a IV. příkazu. Účastník řízení přitom poukazuje na fakt, že Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie není ve výrocích žádným způsobem konkretizován, jako například číslem jednacím, odkazem na místo a čas zveřejnění. Účastník řízení dále namítá, že mu není vůbec zřejmé, na základě jakého důkazu dospěl správní orgán k závěru, že by tvrzení účastníka řízení o plnění povinnosti stanovené v ust. § 14 zákona o ochraně spotřebitele od 1. května 2016 nebylo pravdivé, resp. že by se prokázalo jako nepravdivé. Účastník řízení také nepovažuje za způsobitý důkazní prostředek dotazování vybraných zákazníků bez vědomí účastníka řízení před zahájením samotného správního řízení. Účastník řízení neměl možnost být seznámen s tím, jakým způsobem kontakt správního orgánu se zákazníky probíhal, zda nebyli zákazníci ze strany Úřadu instruováni, jak mají na písemný dotaz odpovědět, ani neměl možnost tyto skutečnosti ověřit či namítat osobně. Odkazuje se také na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 3757/2016 Sb.,

jež se týká výsledku svědka a jež lze podle něj aplikovat i v tomto případě. Účastník řízení rozporuje i prokázání neuvedení informace o subjektu mimosoudního řešení sporů na webových stránkách účastníka řízení. I v tomto případě Úřad podle účastníka řízení postupoval nezákonně, když důkaz nebyl prováděn za účasti účastníka řízení ani po předchozím informování. Žádným způsobem nelze dovodit či prokázat, jakým způsobem příslušný kontrolní pracovník pořídil snímky obrazovky webových stránek účastníka řízení. K tvrzenému porušení ust. § 30 odst. 2 písm. l) energetického zákona a ust. § 61 odst. 2 písm. l) téhož zákona účastník řízení uvádí, že dokument uvedený na webových stránkách Úřadu není Kontrolním seznamem práv spotřebitele energie ve smyslu těchto ustanovení. Dle názoru účastníka řízení se jedná o dokument vypracovaný Úřadem a nikoliv Komisí a nejedná se přitom ani o překlad dokumentu, nýbrž o výsledek tvůrčí činnosti Úřadu.

Dne 3. října 2017 zaslal Úřad účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti požádat o nařízení ústního jednání v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Účastník řízení o nařízení ústního jednání nepožádal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. [REDAKCE] s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 22. září 2010 a držitelem licence na obchod s plynem č. [REDAKCE] s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 30. června 2011. Účastník řízení provozuje internetové stránky na adresách www.plynaelektrina.cz a www.3-e.cz (dále jen „webové stránky“).

IV. I. Skutky týkající se informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů

Ve dnech 29. listopadu 2016, 13. prosince 2016, 5. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 byly pořízeny snímky obrazovky (tzv. printscreeny) s obsahem webových stránek účastníka řízení, z nichž je evidentní, že minimálně v uvedených dnech nebyla na předmětných webových stránkách umístěna informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, a to ani v části „Poradna“ webových stránek na adrese <http://www.3-e.cz/poradna/>.

Účastník řízení se v průběhu kontroly vyjádřil k jejímu předmětu, resp. k tomu zda a jakým způsobem plní povinnosti stanovené mu ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 a zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017. Účastník řízení uvedl, že povinnost informovat spotřebitele o Úřadu jako o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů plní ode dne 1. května 2016 prostřednictvím písemné informace, která je zákazníkovi předávána společně s ostatní smluvní, resp. předmluvní, dokumentací, konkrétně prostřednictvím listiny

označené jako „Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám“, kterou Úřadu také předložil. K uvedení požadované informace v obchodních podmínkách, které tvoří přílohu „Smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny/plynu“ (dále jen „smlouva“), účastník řízení sdělil, že tuto povinnost plní ode dne 1. května 2016 a odkázal na listinu „Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám“. K uvedení požadované informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů na webových stránkách účastník řízení ve vyjádření ze dne 25. ledna 2017 sdělil, že tuto povinnost plní ode dne 29. ledna 2016, neboť tato informace je po celou dobu k nalezení na adrese www.3-e.cz/poradna/.

Z vyžádaného vzorku 25 smluv, které účastník řízení uzavřel se zákazníky kategorie domácnost v období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016, od účastníka řízení bylo zjištěno, že v případě 21 smluv uzavřených se 17 spotřebiteli (viz řádek [redacted] Tabulky č. 1) není součástí předložené smluvní dokumentace (tj. smlouva, „Dodatek č. 1 ke smlouvě o sdružených službách dodávky elektřiny/plynu“, „Všeobecné obchodní podmínky dodávky komodity“ a ceník) informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), ač smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a Spotřebitelem odkazovala na obchodní podmínky. V listině „Všeobecné obchodní podmínky“ ani v samotné smlouvě nebylo uvedeno, že by jejich nedílnou součástí (přílohou) měla být „Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám“.

Tabulka č. 1

	Spotřebitel	Odběrné místo	Číslo smlouvy	Datum uzavření smlouvy
1	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
2	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
3	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
4	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
5	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
6	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
7	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
8	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
9	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
10	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
11	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
12	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
13	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
14	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
15	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
16	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
17	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
18	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]
19	[redacted]	[redacted]	[redacted]	[redacted]

V případě 4 smluv uzavřených se 4 spotřebiteli z vyžádaného vzorku 25 smluv, které účastník řízení uzavřel se zákazníky kategorie domácnost v období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016, byla ke smluvní dokumentaci, kterou účastník řízení předložil Úřadu, přiložena i „Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám“, jež obsahovala informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu). V listině „Všeobecné obchodní podmínky“ ani v samotné smlouvě však nebylo uvedeno, že by jejich nedílnou součástí (přílohou) měla

být i „Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám“. Dva z uvedených 4 spotřebitelů (konkrétně spotřebitelé uvedení na řádku [REDAKCE] Tabulky č. 1) Úřadu na dotaz sdělili, že jim ke smluvní dokumentaci, kterou obdrželi od účastníka řízení, nebyla přiložena „Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám“. Co se týče zbylých 2 dotázaných spotřebitelů, tak jeden nereagoval na žádost Úřadu a druhý z důvodu hospitalizace nemohl ověřit, zda součástí jeho smluvní dokumentace byla i „Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám“.

Dne 25. května 2017 byly opětovně pořízeny snímky obrazovky (tzv. printscreeny) v části webových stránek účastníka řízení na adrese <https://www.3-e.cz/elektrina/obchodni-podminky/> a <https://www.3-e.cz/plyn/obchodni-podminky/>, kde byla vždy nalezena záložka „Obchodní podmínky“ s podzáložkami „Všeobecné obchodní podmínky dodávky komodity účinné od 4/2016“, „Změny ve všeobecných obchodních podmínkách elektřiny a zemního plynu účinných od 1. 1. 2015“ a „Zásady ochrany osobních údajů účinné od 1. 1. 2015“ a záložka „Obchodní podmínky – archiv“. Na webových stránkách však nebyla nalezena listina „Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám“.

IV. II. Skutky týkající se Kontrolního seznamu evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele

Ve dnech 29. listopadu 2016, 13. prosince 2016, 5. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 byly pořízeny snímky obrazovky (tzv. printscreeny) s obsahem webových stránek účastníka řízení, z nichž je evidentní, že minimálně v uvedených dnech nebyl na předmětných webových stránkách umístěn Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Evropskou Komisí a zveřejněný Úřadem a ani informace o něm, a to ani v části „Často kladené dotazy“ webových stránek na adrese <http://3-e.cz/poradna/>.

Účastník řízení v rámci kontroly uvedl, že Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele je ode dne 20. července 2015 umístěn na webových stránkách, a to na adrese <http://3-e.cz/poradna/> a že své zákazníky o možnosti se s Kontrolním seznamem evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele seznámit informuje v rámci předmluvních informací.

V. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za správní delikt právnické osoby dle zákona o ochraně spotřebitele a energetického zákona, ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti

za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, a ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017, obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupku se použije právní úprava účinná v době spáchání správního deliktu, tj. právní úprava dle energetického zákona a zákona o ochraně spotřebitele, příp. správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky účastníka řízení. Ve vztahu k 19 přestupkům specifikovaným ve výroku I. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že zákon o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, byl po spáchání vytykánych jednání účastníka řízení novelizován, a to (i) zákonem č. 188/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o hazardních hrách a zákona o dani z hazardních her, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2017, a (ii) zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017. Ve vztahu k pokračujícímu přestupku specifikovanému ve výroku II. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že zákon o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, byl po spáchání vytykaného jednání účastníka řízení novelizován, a to zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017 (dále souhrnně veškeré novely uvedené v tomto odstavci jen jako „novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele“).

Jak zákon o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016 [v ust. § 24 odst. 7 písm. m)], potažmo zákon o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017 [v ust. § 24 odst. 7 písm. m)], tak i novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 24 odst. 7 písm. m)] porušení povinnosti prodávajícího informovat spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů. Samotná skutková podstata (viz ust. § 14 odst. 1) uvedená v zákoně o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo v zákoně o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, je taktéž totožná s právní úpravou v novelizovaném zákoně o ochraně spotřebitele.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného zákona o ochraně spotřebitele není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činů (ve vztahu k výroku I. tohoto rozhodnutí tedy se zněním zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, ve vztahu k výroku II. tohoto rozhodnutí se zněním zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017). Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, ve vztahu k výroku I. tohoto rozhodnutí a dle zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, ve vztahu k výroku II. tohoto rozhodnutí).

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon byl po spáchání vytykaného jednání účastníka řízení specifikovaného ve výroku III. a vytykaného jednání specifikovaného ve výroku IV. novelizován, a to (i) zákonem č. 152/2017 Sb. kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 6. června 2017, (ii) zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017, a (iii) zákonem č. 131/2015 Sb. kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti 1. srpna 2017 (dále jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon [v ust. § 91 odst. 5 písm. d)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 5 písm. d)] porušení některé z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 téhož zákona. Stejně tak je tomu v případě přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona i novelizovaného energetického zákona.

K samotné skutkové podstatě přestupku specifikovaného ve výroku III. tohoto rozhodnutí, tedy k porušení povinnosti dle ust. § 30 odst. 2 písm. l), správní orgán uvádí, že dle energetického zákona i dle novelizovaného energetického zákona vždy platilo a platí, že obchodník s elektřinou je povinen zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Komisí a zveřejněný Úřadem a informovat své zákazníky o možnosti se s Kontrolním seznamem evropského spotřebitele energie seznámit. Právní úprava rozhodná pro daný případ tedy nedoznala změn ani po novelách energetického zákona (tj. v novelizovaném energetickém zákoně).

K samotné skutkové podstatě přestupku specifikovaného ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, tedy k porušení povinnosti dle ust. § 61 odst. 2 písm. l), správní orgán uvádí, že dle energetického zákona i dle novelizovaného energetického zákona vždy platilo a platí, že obchodník s plynem je povinen zajistit svým zákazníkům informaci, způsobem umožňujícím dálkový přístup, o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie vypracovaném Komisí a zveřejněném Úřadem. Právní úprava rozhodná pro daný případ tedy nedoznala změn ani po novelách energetického zákona (tj. v novelizovaném energetickém zákoně).

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona ve vztahu k výroku III. i IV. tohoto rozhodnutí).

Správní orgán posuzoval jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy byly přestupky spáchány [tj. posuzoval ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, a ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017].

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, se za správní delikt dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016 i ve znění účinném do 30. června 2017, uloží pokuta do 1 000 000 Kč.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů, se za správní delikt dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona i za správní delikt dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona uloží pokuta do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Jak zákon o ochraně spotřebitele, tak energetický zákon tedy za výše uvedené správní delikty neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu, jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až 44. Správní orgán má tedy za to, byť pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele a energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupků postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak i vyplývá z části VI. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. I. Obecný právní rámec

Správního deliktu (přestupku) dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, i dle zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017 (uvedená znění zákona dále souhrnně též „zákon o ochraně spotřebitele“), se dopustí prodávající tím, že neposkytne spotřebiteli informace

podle ust. § 14 zákona o ochraně spotřebitele nebo čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval přestupkem, resp. přestupky, dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele v návaznosti na porušení povinnosti poskytnout spotřebiteli informace dle ust. § 14 zákona o ochraně spotřebitele.

Dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele prodávající informuje spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný. Informace musí zahrnovat též internetovou adresu tohoto subjektu. Jestliže prodávající provozuje internetové stránky, uvede tyto informace i na těchto internetových stránkách. Pokud smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje na obchodní podmínky, uvede informace podle věty první a druhé rovněž v těchto obchodních podmínkách.

Subjektem mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný, ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je v oblasti elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství dle ust. § 20e písm. c) zákona o ochraně spotřebitele Úřad, a to v rozsahu působnosti stanovené právním předpisem upravujícím elektroenergetiku, plynárenství a teplárenství [tj. zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)].

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

Správního deliktu (přestupku) dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona se dopustí držitel licence na obchod s elektřinou tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 téhož zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval přestupkem dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona v návaznosti na porušení ust. § 30 odst. 2 písm. l) téhož zákona, z něhož plyne povinnost obchodníka s elektřinou zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Evropskou Komisí a zveřejněný Úřadem a informovat své zákazníky o možnosti se s Kontrolním seznamem evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele seznámit.

Správního deliktu (přestupku) dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona se dopustí držitel licence na obchod s plynem tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 61 odst. 2 téhož zákona.

Správní orgán se v rámci správního řízení zabýval přestupkem dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 61 odst. 2 písm. l) téhož zákona, z něhož plyne povinnost obchodníka s plynem zajistit svým

zákazníkům informaci, způsobem umožňujícím dálkový přístup, o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Evropskou Komisí a zveřejněném Úřadem.

Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Evropskou Komisí je Úřadem zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na internetové stránce Úřadu, konkrétně na adrese http://www.eru.cz/documents/10540/603840/kontroln%C3%AD%20seznam_akt_052017.pdf/4bd32c94-2dbc-4c1a-b645-236a0c4f88bf.

V. II. Právní posouzení skutků

Skutky specifikované ve výroku I. a II. rozhodnutí

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s elektřinou č. [REDAKCE] a licence na obchod s plynem č. [REDAKCE], přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny a plynu, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny nebo plynu, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi elektřinu nebo plyn, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu elektřiny nebo plynu a související služby. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči zákazníkům vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že Spotřebitelé jsou nepodnikající fyzické osoby, které nejednaly v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Spotřebitelé tak naplňují definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

V rámci správního řízení bylo dále zjištěno a prokázáno, že účastník řízení uzavřel v období od 2. května 2016 do 6. prosince 2016 smlouvy (přesná data uzavření smluv jsou uvedena v Tabulce č. [REDAKCE]) mimo jiné i s 19 Spotřebiteli, kdy součástí smluvní dokumentace předané Spotřebitelům nebyla informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), ač smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a jednotlivými Spotřebiteli odkazovala na obchodní podmínky, ve kterých tato informace rovněž nebyla uvedena. Tvrzení účastníka řízení, že tuto svou povinnost plní ode dne 1. května 2016, se tak na základě jím předložených podkladů a na základě odpovědí dvou spotřebitelů oslovených v rámci kontroly neprokázalo jako pravdivé.

Dále bylo v rámci správního řízení zjištěno a prokázáno, že minimálně ve dnech 29. listopadu 2016, 13. prosince 2016, 5. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 neměl účastník řízení uvedenu na svých webových stránkách informaci o Úřadu jako subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů (včetně internetové adresy Úřadu), a to ani na adrese www.3-e.cz/poradna/. Jednotlivé snímky obrazovky (tzv. printscreeny) s webovými stránkami účastníka řízení v uvedených dnech jsou součástí kontrolního spisu sp. zn. 00511/2017-ERU a tedy i správního spisu sp. zn. OSR-07211/2017-ERU. V rámci správního řízení bylo tedy zjištěno a prokázáno, že tvrzení účastníka řízení, že tuto svou povinnost plní ode dne 29. ledna 2016 a tato informace je po celou dobu k nalezení na adrese www.3-e.cz/poradna/, se nezakládá na pravdě.

Skutky specifikované ve výroku III. a IV. rozhodnutí

Ve správním řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. [REDAKCE] s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 22. září 2010 a licence na obchod s plynem č. [REDAKCE] s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 30. června 2011.

Dále bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení minimálně ve dnech 29. listopadu 2016, 13. prosince 2016, 5. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 neměl na svých webových stránkách, tj. způsobem umožňujícím dálkový přístup, v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. l) energetického zákona zveřejněn Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Evropskou Komisí a zveřejněný Úřadem a ani zde nebyla v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. l) energetického zákona umístěna informace o tomto seznamu.

V. III. Vypořádání námitek účastníka řízení

Správní orgán považuje za nezbytné vyjádřit se také k námitkám účastníka řízení, které vznesl v průběhu správního řízení.

K námitce účastníka řízení týkající se toho, že účastník řízení nebyl ze strany Úřadu informován o žádném procesním úkonu a že sdělení Úřadu ze dne 7. září 2017 nedává účastníkovi řízení reálný obraz o tom, které všechny listiny tvoří podklady rozhodnutí, správní orgán uvádí, že správní orgán v rámci vedeného správního řízení postupoval v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů upravenými správním řádem a účastníka řízení informoval listinami mu zaslánými o všech podstatných skutečnostech, konkrétně zrušeným příkazem o předmětu vedeného řízení, vyrozuměním ze dne 7. září 2017 o možnosti navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle ust. § 36 správního řádu. Současně v uvedeném vyrozumění upozornil správní orgán účastníka řízení na možnost předložit správnímu orgánu informace o jeho aktuálních majetkových poměrech a také na možnost nahlédnout do spisu. Dne 3. října 2017 pak zaslal správní orgán účastníkovi řízení poučení o jeho právu žádat nařízení ústního jednání a opět účastníka řízení informoval o možnosti nahlédnout do spisu. Správní orgán má tak za to, že účastníka řízení plně poučil o jeho právech a splnil tak vůči němu informační a poučovací povinnost, kterou vůči němu má. Správní orgán informoval účastníka řízení o tom, co tvoří podklady rozhodnutí v přípisě nazvaném Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry ze dne 7. září 2017, č. j. 07211-7/2017-ERU. Správní orgán přitom podotýká, že není jeho povinností jmenovitě vymezen účastníkovi řízení všechny listiny, které tvoří podklad rozhodnutí. Správní orgán veškeré podklady, ze kterých při vydání tohoto rozhodnutí vycházel, v tomto rozhodnutí náležitě popsal, jakož i uvedl, jaké závěry z těchto podkladů činí, proto jsou jeho námitky nedůvodné. K tomu, aby se účastník řízení seznámil s detailním obsahem spisu, resp. veškerými listinami v něm založenými, slouží institut nahlížení do spisu, který zaručuje všestrannou informovanost účastníka řízení o probíhajícím správním řízení.

Účastník řízení ve správním řízení také namítal nedostatečné a neurčité vymezení tvrzeného skutku, respektive, že se o žádné vymezení ani nejedná. Správní orgán k uvedené námitce nejprve uvádí, že funkci oznámení o zahájení správního řízení ve vedeném správním řízení zastal zrušený příkaz. Správní orgán má přitom za to, že předmět řízení byl ve výroci zrušeného příkazu identifikován dostatečně určitě, aby bylo účastníkovi řízení zřejmé, jaké

jeho jednání bude v případě podání odporu ve správním řízení posuzováno, a aby bylo zaručeno jeho právo účinně se v daném řízení hájit. Správní orgán proto nepovažoval za nutné v průběhu řízení předmět řízení nijak upřesňovat. Správní orgán nadto konstatuje, že Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele je dokumentem nezaměnitelným a unikátním a není třeba ho dále žádným způsobem konkretizovat, jak vytýkal účastník řízení správnímu orgánu.

Další skutečností, kterou účastník řízení v rámci správního řízení rozporoval, byla způsobilost písemných odpovědí zákazníků na písemný dotaz kontrolního orgánu být důkazními prostředky v řízení vedeném podle správního řádu. K tomu správní orgán uvádí, že v rámci kontroly byl účastník řízení vyzván k předložení vzorku smluv, které uzavřel se zákazníky kategorie domácnost v období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016, přičemž z předloženého vzorku 25 smluv bylo z 21 smluv uzavřených se 17 Spotřebiteli zjištěno, že součástí účastníkem řízení kontrolnímu orgánu předložené smluvní dokumentace není informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů. V listině „*Všeobecné obchodní podmínky*“ ani v samotné smlouvě nebylo uvedeno, že by jejich nedílnou součástí (přílohou) měla být „*Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám*“. Účastník řízení tak kontrolnímu orgánu nedoložil splnění povinnosti informovat nejpozději v den uzavření smlouvy Spotřebitele o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávaného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tuto informaci neuvedl v obchodních podmínkách, ač smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a jednotlivými Spotřebiteli na obchodní podmínky odkazovala. V případě zbývajících 4 smluv z vyžádaného vzorku, které účastník řízení předložil v rámci kontroly, byla ke smluvní dokumentaci přiložena i „*Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám*“, která obsahovala informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů (včetně internetové adresy tohoto subjektu). Kontrolní orgán si v rámci zjišťování stavu věci nad rámec vyžádaných podkladů od účastníka řízení ověřil splnění či nesplnění výše uvedené zákonné povinnosti účastníka řízení tím, že jednoduchým dopisem oslovil 4 spotřebitele za účelem poskytnutí informace, zda jim byla při uzavření smlouvy o sdružených dodávkách elektřiny či plynu pro jejich odběrné místo ze strany účastníka řízení spolu se smlouvou a ostatními dokumenty předána také „*Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám*“ s informacemi o mimosoudním řešení spotřebitelských sporů. Správní orgán v tomto případě považuje za nadbytečné, aby byli spotřebitelé vyslýcháni v rámci správního řízení jako svědci, když by jim shodně jako v uvedeném dopise byla toliko položena jediná otázka, a to tedy, zda „*Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám*“ byla součástí jejich smluvní dokumentace, na kterou lze očekávat jednoslovnou odpověď „ano“ či „ne“. Správní orgán přitom nepovažuje dopisy kontrolního orgánu za nikterak navádějící ani ovlivňující. Vzhledem k tomu, že dotazování spotřebitelů probíhalo v rámci kontroly, nikoli v rámci správního řízení samotného, nelze souhlasit s námitkou účastníka řízení, že neměl možnost být přítomen při provádění důkazu výsledkem svědka a mít možnost klást svědkům otázky, jak vyplývá z ust. § 82 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán nadto podotýká, že pokud by účastník řízení využil svého práva nahlédnout do spisu, mohl se seznámit s obsahem dopisů Úřadu, které byly daným spotřebitelům zaslány, a mohl ve shodě se správním orgánem zkonstatovat, že tito spotřebitelé nebyli kontrolním orgánem žádným způsobem naváděni k odpovědi.

K námitce účastníka řízení týkající se pochybnosti o věrohodnosti, celistvosti a původu pořízených printscreenů a vyhledávání slova „kontrolní“ na webových stránkách,

když takto činili kontrolní pracovníci bez přítomnosti kohokoliv jiného uplatněné jak v rámci kontroly, tak ve správním řízení, správní orgán uvádí následující.

Správní orgán se ztotožňuje s vypořádáním námítky v rámci kontroly (viz přípis Úřadu ze dne 12. dubna 2017, č. j. 00503-18/2017-ERU). Kontrolujícími (tedy osobami pověřenými kontrolním orgánem k provedení kontroly ve smyslu ust. § 4 kontrolního řádu) byla dokumentována podoba jednotlivých stránek webových stránek a informace o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vyhledávána pomocí vyhledávače umístěného na webových stránkách. Uvedené je patrné i z datových nosičů, jež jsou součástí kontrolního spisu sp. zn. KO-00503/2017-ERU (založeny pod č. j. 00503-6/2017-ERU, č. j. 00503-12/2017-ERU a č. j. 00503-13/2017-ERU) a tedy i správního spisu sp. zn. OSR-07211/2017-ERU.

Dále správní orgán konstatuje, že kontrolující postupovali v souladu s ust. § 3 kontrolního řádu, kde je upraveno jejich oprávnění před zahájením kontroly opatřovat podklady pro následnou kontrolu (resp. vyhodnocení zahájení kontroly). Dle ust. § 3 odst. 2 kontrolního řádu je pak možné takto zjištěné skutečnosti využít jako podklad pro kontrolní zjištění, jak tomu bylo i v tomto případě. Dále je nutné podotknout, že kontrolující nemohou díky internímu nastavení oprávnění měnit systémové datum a čas počítače.

V rámci vedeného řízení tedy nevznikla pochybnost o věrohodnosti, celistvosti a původu pořízených printscreenů, kdy účastník řízení ani nikterak nedoložil, že by Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele byl umístěn na webových stránkách (konkrétně <http://3-e.cz/poradna/>) ode dne 20. července 2015. Námitka účastníka řízení proto byla shledána jako nedůvodná.

Správní orgán přitom podotýká, že důkazy z internetu jsou v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu přezkoumatelně označeny datem svého pořízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. dubna 2011 č. j. 1 As 33/2011-58, dle kterého pokud správní orgán nezachytí stav internetové stránky, kterou vzal v potaz pro své rozhodování, ať již tiskem nebo uložením na elektronický nosič dat, znemožní tak správnímu soudu úkol vycházet při přezkumu rozhodnutí ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Je proto nezbytné, aby důkazy z internetu, které správní orgán nashromáždí, byly přezkoumatelně označeny datem svého pořízení.).

K námitce nesprávného určení dokumentu ve spisu jako Kontrolního seznamu práv spotřebitele energie správní orgán z vlastní činnosti uvádí, že dokument zveřejněný na webových stránkách Úřadu http://www.eru.cz/documents/10540/603840/kontroln%C3%AD%20seznam_akt_052017.pdf/4bd32c94-2dbc-4c1a-b645-236a0c4f88bf je českou verzí dokumentu *Energy Consumer Checklist* vypracovaného Evropskou komisí jakožto harmonizovaný seznam nejčastěji zadávaných otázek pro využití v každé členské zemi Evropské unie, přičemž se jedná o český překlad uvedeného dokumentu, jenž zpracoval Úřad a který doplnil o odpovědi, neboť pouhý překlad evropského dokumentu obsahující pouze otázky by nebyl účelný ani nápomocný spotřebitelům. Úřad přitom podotýká, že odpovědi na stanovené otázky si každý členský stát zpracovává sám, neboť v každém členském státě je v oblasti energetických odvětví a ochrany spotřebitele jiná legislativa a jiné organizace i orgány, na které se spotřebitel v případě nesnází může obrátit. Správní orgán tak podotýká, že nemůže být žádných pochyb o tom, že dokument zveřejněný na jeho internetových stránkách je Kontrolním seznamem práv spotřebitele energie ve smyslu ust. § 30 odst. 2 písm. 1 energetického zákona i ve smyslu ust. § 61 odst. 2 písm. 1) téhož

zákona. Správní orgán přitom k námitce účastníka řízení současně uvádí, že v květnu tohoto roku došlo skutečně k aktualizaci dokumentu zveřejněného na internetových stránkách Úřadu s názvem Kontrolní seznam práv spotřebitele energie, neboť bylo nutné provést aktualizaci dosavadních odpovědí.

V. IV. Formální a materiální stránka přestupků

Správní orgán s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že byla naplněna formální stránka 22 přestupků, a to

- 19 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele (konkrétně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016), kterých se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl minimálně 19 Spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, neboť tyto jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem neinformoval nejpozději v den uzavření smlouvy (konkrétní datum uzavření smlouvy s jednotlivými Spotřebiteli je uvedeno v Tabulce č. ■) o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tuto informaci neuvedl v obchodních podmínkách, ač smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a jednotlivými Spotřebiteli odkazovala na obchodní podmínky, které však tuto informaci také neobsahovaly,
- pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele (konkrétně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017), kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, neboť nejméně 5 dílčími útoky uskutečněnými ve dnech 29. listopadu 2016, 13. prosince 2016, 5. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 neinformoval spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tyto informace nejméně v uvedených dnech neuvedl na webových stránkách, které provozuje,
- pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto držitel licence na obchod s elektřinou č. ■ v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. l) energetického zákona nejméně 5 dílčími útoky uskutečněnými ve dnech 29. listopadu 2016, 13. prosince 2016, 5. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 nezveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na svých webových stránkách, Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaný Evropskou Komisí a zveřejněný Úřadem,
- pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že jakožto držitel licence na obchod s plynem č. ■ v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. l) energetického zákona nejméně 5 dílčími útoky uskutečněnými ve dnech 29. listopadu 2016, 13. prosince 2016, 5. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 nezajistil svým zákazníkům informaci způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na svých webových stránkách, o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele vypracovaném Evropskou Komisí a zveřejněném Úřadem.

K právní kvalifikaci některých jednání účastníka řízení jako pokračujících přestupků správní orgán uvádí následující. Na posouzení odpovědnosti za přestupky se užije úprava účinná v době spáchání posuzovaného jednání, která však neobsahuje definici pokračování ve správním deliktu (přestupku). Při absenci definice pokračujícího přestupku ve správním právu je nutné analogicky vycházet z ust. § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění rozhodném pro projednávanou věc, dle kterého pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. U pokračování v přestupku tedy dílčí útoky musí současně (i) naplňovat skutkovou podstatu stejného přestupku, (ii) vykazovat souvislost časovou a v předmětu útoku, (iii) být spojeny stejným nebo obdobným způsobem provedení a (iv) být vedeny jednotným záměrem pachatele. Správní orgán nad rámec uvedeného konstatuje, že obdobná definice je obsažena i v ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky (účinného od 1. července 2017).

Správní orgán konstatuje, že všechny podmínky pokračování v přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele má za kumulativně splněné, když (i) 5 dílčích útoků (skutků) naplňuje stejnou skutkovou podstatu přestupku, tj. přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 [jelikož správní orgán jednoznačně neprokázal určité souvislé časové období, po které nebyla na webových stránkách účastníka řízení uvedena informace ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, vzal (a to ve prospěch účastníka řízení) za prokázané, že pouze po 5 dnů (tj. dne 29. listopadu 2016, 13. prosince 2016, 5. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017) nebyla na webových stránkách účastníka řízení uvedena požadovaná informace], (ii) souvislost časová a v předmětu útoku zde je [předmětnou skutkovou podstatu účastník řízení naplňoval po dobu 5 dnů (v rozmezí 2 měsíců) téže jednáním (tj. neuvedením požadované informace na svých webových stránkách)], (iii) dílčí útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení [neuvedením požadované informace na svých webových stránkách] a (iv) dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem [účastník řízení jakožto držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat povinnosti plynoucí mu nejen z držby licence, ale také z jeho činnosti a i přesto tyto povinnosti nebyly ze strany účastníka řízení splněny].

Správní orgán dále konstatuje, že všechny podmínky pokračování v přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona má za kumulativně splněné, když (i) každých 5 dílčích útoků (skutků) naplňuje stejnou skutkovou podstatu přestupku [jelikož správní orgán jednoznačně neprokázal určité souvislé časové období, po kterém nebyla na webových stránkách účastníka řízení, tj. způsobem umožňujícím dálkový přístup, uvedena informace o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele či tento seznam zveřejněn, vzal (a to ve prospěch účastníka řízení) za prokázané, že tomu tak bylo pouze po 5 dnů (tj. dne 29. listopadu 2016, 13. prosince 2016, 5. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017)], (ii) souvislost časová a v předmětu útoku zde je [předmětnou skutkovou podstatu účastník řízení naplňoval po dobu 5 dnů (v rozmezí 2 měsíců) téže jednáním (neuvedením informace způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na svých webových stránkách, o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele a zveřejnění tohoto seznamu způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na svých webových stránkách)], (iii) dílčí útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení [tj. neuvedením informace způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na svých webových

stránkách, o Kontrolním seznamu evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele a zveřejnění tohoto seznamu způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na svých webových stránkách] a (iv) dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem [účastník řízení jakožto držitel licence jak v oblasti obchodu s elektřinou, tak plynem je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat povinnosti plynoucí mu nejen z držby těchto licencí, ale také z jeho činnosti a i přesto tyto povinnosti nebyly ze strany účastníka řízení splněny].

Správní orgán pro úplnost konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

Správní orgán se dále musel zabývat také naplněním materiální stránky uvedených přestupků, tj. přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky škodlivým. Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek. V daných případech tyto obecné společenské škodlivosti spočívaly v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitele, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků.

Ve všech posuzovaných případech je dána i konkrétní společenská škodlivost spočívající v porušení zájmu na ochraně práv spotřebitele, konkrétně práva spotřebitele na informace ohledně alternativního řešení spotřebitelských sporů či ohledně jeho práv dle Kontrolního seznamu práv spotřebitele energií, který vznikl z iniciativy Evropské Komise z harmonizovaného seznamu nejčastěji zadávaných otázek pro využití v každé členské zemi.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny materiální stránky u všech 19 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, u pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele a dále u pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona (společenská škodlivost jednání účastníka řízení je vždy vyšší než nepatrná).

V. V. Odpovědnost za přestupky

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, či ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017, tedy zda účastník řízení za správní delikt (přestupek) neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení ze všech či z některého posuzovaného protiprávního jednání.

Správní orgán uzavírá, že účastník řízení se výše popsanými skutky dopustil spáchání 19 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016, pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017, pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a pokračujícího přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona, za které je také odpovědný. Správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

VI. Uložení správního trestu

V rámci vedeného řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil celkem 22 přestupků, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh různorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil naplnění různých skutkových podstat.

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který z 22 vytýkaných přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných přestupků je nejzávažnější.

Horní hranice sazby pokuty za přestupky dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele je dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, až do výše 1 000 000 Kč.

Horní hranice sazby pokuty za přestupky dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona je dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, až do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Horní hranice sazby pokuty u přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona je tedy vyšší než u přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele. Horní hranice přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona je však stejná, proto přikročil správní orgán k vyhodnocení, který z uvedených přestupků dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona a dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona je závažnější.

Co se týče závažnosti uvedených přestupků shledává správní orgán oba spáchané přestupky za stejně závažné, neboť obě účastníkem řízení porušená ustanovení energetického zákona chrání totožné zájmy zákazníků, každé však v jiném energetickém odvětví. S ohledem na výše uvedené správní orgán uložil sankci pouze za jeden z vytýkaných přestupků, a to za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, který vyhodnotil správní orgán v daném případě jako závažnější, neboť držitelem licence na obchod s elektřinou č. [REDAKCE] je účastník řízení déle (tj. od 22. září 2010) než držitelem licence na obchod s plynem č. [REDAKCE] (tj. od 30. června 2011), z čehož plyne delší časový okamžik pro seznámení se se svými zákonnými povinnostmi.

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) přestupek, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 energetického zákona (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 energetického zákona. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správního trest ve formě pokuty.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona

o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Úřad s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky považuje obecně neposkytování povinných informací zákazníkům (spotřebitelům) na trhu s energiemi o jejich právech za závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky a počtem jednotlivých dílčích útoků ve smyslu ust. § 38 písm. g) zákona o odpovědnosti za přestupky. Dobu, po kterou účastník řízení prokazatelně nezveřejnil na svých webových stránkách Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele (tj. dobu 5 dnů), jakož i počet dílčích útoků považuje správní orgán za přitěžující okolnost.

Jako polehčující okolnost posoudil správní orgán napravení protiprávního stavu účastníkem řízení, neboť nejpozději dne 28. února 2017 účastník řízení zveřejnil na webových stránkách Kontrolní seznam evropského spotřebitele energie o právech spotřebitele.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastníku řízení již byla rozhodnutím Úřadu ze dne 12. prosince 2012, č. j. 15407-10/2012-ERU, uložena pokuta ve výši 70 000 Kč za spáchání správního deliktu dle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, v tehdy účinném znění, a povinnost uhradit náklady řízení. Uvedené je zohledněno při stanovení výše pokuty jako přitěžující okolnost.

Jako k přitěžující okolnosti správní orgán přihlédl ve smyslu ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky také ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil vytýkaného přestupku v souběhu s dalšími 21 přestupky.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a zásady absorpce uložil správní orgán účastníku řízení úhrnnou pokutu ve výši uvedené ve výroku V. tohoto rozhodnutí. Jedná se o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zákonem o ochraně spotřebitele. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Správní orgán považuje takto stanovenou pokutu za odstrašující a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Vzhledem k tomu, že účastníku řízení byla uložena pokuta u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad (aktuální účetní závěrka účastníka řízení není zveřejněna ve Sbírce listin veřejného rejstříku vedeného ohledně účastníka řízení, poslední zveřejněná účetní závěrka je za rok 2015, jiné podklady o svých majetkových poměrech účastník řízení správnímu orgánu v rámci správního řízení nepředložil). Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku V. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 50 000 000 Kč, a že byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem VI. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení správních řízení Ostrava